

جهان بینی مسیحی چیست؟

“جهان بینی” اشاره به یک نقطه نظر خاص درباره مفهوم کامل و کلی از دنیاست. جهان بینی یک شخص یعنی “تصویر بزرگی” که او از هماهنگی تمام اعتقاداتش درباره دنیا دارد. در واقع روش درک شخص از واقعیتهاست. جهان بینی یک شخص پایه تمام تصمیمات روزانه او و بنابراین بسیار مهم است.

در نظر بگیرید چند نفر به یک سیب که روی میز گذاشته شده است نگاه می کنند. یک گیاه شناس به آن سیب نگاه می کند و آنرا در بین گیاهان رده بندی می کند. یک هنرمند آنرا جسم جامد و بی حرکتی می بیند و از روی آن نقاشی می کند. یک میوه فروش آنرا به عنوان کالا نگاه می کند و از آن صورت برداری می کند. یک بچه به آن به عنوان خوراکی نگاه می کند و آنرا می خورد. اینکه ما به هر موقعیتی چطور نگاه می کنیم، بستگی به این دارد که در کل به جهان چطور نگاه می کنیم. هر جهان بینی، مسیحی و غیر مسیحی، حداقل با این سه سوال روبروست.

(۱) ما از کجا آمدیم؟ (و چرا اینجا هستیم؟)

(۲) دنیا چه مشکلی دارد؟

(۳) ما چطور می توانیم این مشکل را حل کنیم؟

امروزه جهان بینی اکثریت مردم طبیعت گرایی است، که به این سه سوال اینطور جواب می دهد. (۱) ما نتیجه عمل تصادفی طبیعت هستیم و مقصود خاصی در پیدایش ما وجود ندارد. (۲) ما به طبیعت آنطور که باید احترام نمی گذاریم. (۳) ما باید دنیا را از طریق شناخت محیط زیست (بوم شناسی یا همان

اکولوژی) و احیای آن نجات بدهیم. جهان بینی یک طبیعت گرا باعث بوجود آمدن خیلی از فلسفه های مربوط به آن می شود مثل اصول اخلاقی نسبی، مسئول بودن انسان برای معنی دادن به زندگی خودش، قبول هر ایده ای که نتیجه می دهد، و فراهم کردن محیط و زندگی ایده آل.

جهان بینی یک مسیحی، به این سه سوال اینطور جواب می دهد. (۱) ما مخلوق خدا هستیم، آفریده شده ایم که به دنیا حکومت کنیم و با خدا معاشرت داشته باشیم (پیدایش فصل ۱ آیه های ۲۷ تا ۲۸، فصل ۲ آیه ۱۵). (۲) ما بر ضد خدا گناه کرده ایم و همه دنیا را به لعنت گرفتار کرده ایم (پیدایش فصل ۳). (۳) خدا خودش دنیا را بوسیله قربانی کردن پسرش عیسی مسیح و پرداخت تاوان گناه، نجات داده است (پیدایش فصل ۳ آیه ۱۵؛ لوقا فصل ۱۹ آیه ۱۰)، و او روزی خلقت را به حالت کامل اولیه اش احیا خواهد کرد (اشعیا فصل ۶۵ آیه های ۱۷ تا ۲۵). جهان بینی مسیحی ما را به ایمان به اصول اخلاقی ثابت، معجزات، شرف انسانی، و امکان نجات هدایت می کند.

خیلی مهم است که بیاد داشته باشیم یک جهان بینی، کلی و جامع است و در همه ابعاد زندگی اثر می گذارد، از پول گرفته تا اصول اخلاقی، و از سیاست تا هنر. مسیحیت حقیقی چیزی بیشتر از یک مشیت عقاید است که برای استفاده در کلیسا بکار می رود. مسیحیت آنطور که در کتاب مقدس درس می دهد خودش یک جهان بینی است. کتاب مقدس هرگز بین زندگی مذهبی و زندگی دنیوی فرقی نمی گذارد، زندگی مسیحی تنها حیاتی است که وجود دارد. عیسی درباره خودش ادعا کرد که او “راه و راستی و حیات” است (یوحنا فصل ۱۴ آیه ۶) و با چنین ادعایی، جهان بینی ما شد.